

Återberättande texter

Syfte

Att återberätta något som hänt

Struktur

Rubrik

Inledning som ger bakgrund (vem, var, när)

Händelser i kronologisk ordning

Avslutning som sammanfattar eller kommenterar

Språkliga drag

Preteritum

Beskrivande verb

Första eller tredje person

Sambandsord för tid

Texter

Dagbokstexter

Redovisningar

Rapporter

Artiklar

Biografier

rubrik

Min stora upptäckt

inledning

Jag heter Alexander Fleming och föddes i Skottland 1881 men levde och verkade som forskare och läkare i London. Så här gick det till när jag upptäckte penicillinet:

sambandsord

1928 arbetade jag i mitt laboratorium och studerade bakterier. Innan jag åkte på semester det året plockade jag undan allt material, men glömde då att ställa undan en av bakterieodlingarna.

När jag kom hem från semestern märkte jag något konstigt med burken som jag hade glömt framme. Det fanns en massa mögelfläckar i odlingen men runt en av mögelfläckarna saknades det bakterier.

verb i preteritur

Då förstod jag att mögelsvampen hade utsöndrat ett ämne som dödade bakterier. Det visade sig att det var mögelsvampen *Penicillium notatum* som hade gjort det.

Så småningom upptäckte jag att substansen i mögelsvampen dödade bakterier mycket bra. Substansen fick därför heta penicillin.

Senare i livet blev jag adlad och 1945 fick jag Nobelpris för min upptäckt, som har räddat många människoliv.

en serie
händelser
berättade i
jagform

Arvet från Ada Kvintett

Alla i min familj älskade Ada Kvintett. Hon var min gammelmoster och var så rolig, generös och påhittig. Tyvärr finns hon inte längre och jag saknar henne jättemycket! Nu ska jag berätta vad som hände efter att Ada hade dött.

Arvet från gammelmoster

Förra året dog vår gammelmoster Ada i Durstad. Jag och min familj trodde att vi skulle få arva en massa pengar och bli rika. Så blev det inte men det blev bra ändå.

Det började med att pappa fick ett brev från en advokatfirma. I brevet stod det att vi den första augusti skulle möta en advokat på Sonatvägen 18 och att det handlade om arvet efter moster Ada.

På morgonen den första augusti begav vi oss till Sonatvägen och där stod mycket riktigt advokat Moll från advokatbyrån Dur och Moll. Vid en liten dörr berättade han att han skulle visa oss lokalen som fru Ada Kvintett lämnat till oss.

Därefter låste han upp dörren och vi gick in i ett dystert, mörkt rum som luktade unket. Ganska chockade gick vi omkring och undrade vad vi skulle göra med den här nedslitna lokalen.

Så småningom samlades vi utanför huset igen och advokaten berättade att det var en cafélokal som vi hade ärvt. Ada Kvintett hade för länge sedan haft ett café här och lokalen, som hon fortfarande ägde när hon dog, var det enda hon lämnade efter sig. I sitt testamente hade hon skrivit att hon önskade att vi skulle öppna caféet igen.

En vecka senare hade vi bestämt oss. Vi skulle försöka. Mamma skulle sköta caféet och jag och min lillebror och pappa skulle hjälpa till på helger och andra ledigheter.

Resten av augusti ägnade vi åt att städa, röja och planera. Under många sena kvällar och till och med nätter satt vi och kläckte idéer.

Slutligen var planen klar. Nästa år, den första maj, skulle vi öppna Café Beethoven. Eftersom pappa är pianolärare så var det självklart att caféet skulle ha ett musiktema. Vi startade med några månaders hårt arbete, mycket hårdare än vi trott, och den första maj kunde vi slå upp portarna och servera de första gästerna.